



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 23. april 2009  
Kontor: Strafferetskontoret  
Sagsnr.: 2008-730-0767  
Dok.: NGR40418

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. marts 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124):**

”Ministeren har ved førstebehandlingen af lovforslaget påpeget, at lovforslaget er nødvendigt, og indgreb i de liberale frihedsrettigheder er legitimeret, fordi vi står i en ekstraordinær situation, som kræver ekstraordinære tiltag. Hvilke parametre vurderer ministeren på, når situationen vurderes, og vil ministeren tage initiativ til at ophæve lovforslaget, såfremt situationen normaliseres?”

**Svar:**

Formålet med lovforslaget er at forenkle fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv. i en række sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger og under førstebehandlingen af lovforslaget, er forslaget begrundet i og udformet ud fra en samlet afvejning af forskellige hensyn. Regeringen lægger stor vægt på hensynet til at sikre en effektiv politiindsats over for grov, alvorlig og personfarlig kriminalitet, herunder banderelateret kriminalitet. Det er samtidig politiets erfaring, at mange mistænkte i en række straffesager om alvorlig kriminalitet forsøger at sløre deres handlinger ved at anvende forskellige kommunikationsmidler og f.eks. løbende udskifte mobiltelefoner eller SIM-kort. Det er ikke usædvanligt, at mistænkte benytter sig af et stort antal forskellige telefoner eller taletidskort på samme tid.

De foreslåede regler om aflytning ”på personen” indebærer en praktisk forenkling, når politiet skal indhente retskendelse om telefonaflytning i tilfælde, hvor den mistænkte ofte skifter taletidskort eller mobiltelefon. Den foreslåede udvidelse vil navnlig være relevant i tilfælde, hvor politiet efter de gældende regler kan iværksætte aflytning uden forudgående retskendelse, fordi indgrebets øjemed ellers ville være forspildt. Uanset om en telefonaflytning sker i medfør af en retskendelse ”på personen” eller ”på øjemedet”, vil der være adgang til efterfølgende domstolskontrol, og i begge tilfælde vil politiet af egen drift efterfølgende skulle orientere retten om de enkelte telefonaflytninger og grundlaget for aflytningerne.

Hertil kommer, at lovforslaget ikke indebærer ændringer i retsplejelovens betingelser for, at der kan foretages telefonaflytning mv. Telefonaflytningen mv. skal således som hidtil være af afgørende betydning for efterforskningen, og der skal foreligge bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra en mistænkt.

Jeg mener således ikke, at lovforslaget skulle være udtryk for ”indgreb i de liberale frihedsrettigheder”. Lovforslaget indebærer alene en praktisk forenkling af fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv., uden at de materielle betingelser for at foretage en telefonaflytning ændres.

Som det fremgår, er lovforslaget begrundet i en samlet afvejning af flere forskellige hensyn, herunder navnlig de vanskeligheder, som den teknologiske udvikling på tele- og internetkommunikationsområdet medfører for politiet ved efterforskningen af sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv. Der er således ikke tale om en lovændring, som har en midlertidig karakter.